

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18C/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115200265
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115200265.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou, v právnej veci navrhovateľa W. O., bydliskom B. M. XX/X, I. X. proti odporkyniam 1) E. J., bydliskom Q.. M. R. O. XXX/X, G. a 2) mal. E. O., bydliskom Q.. M. R. O. XXX/X, G., zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, o zapretie otcovstva takto

rozhodol:

Návrh sa **z a m i e t a**

Odporkyniam 1) a 2) sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal o zapretie otcovstva a o zrušenie vyživovacej povinnosti k odporkyni 2). Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou 1) udržiaval intímnu mimomanželskú známosť a keď sa 31.03.2006 narodila odporkyňa 2), uznal otcovstvo na matričnom úrade v Trenčíne. Poznamenal, že až neskôr si uvedomil, že nemôže byť otcom mal. E. a na súdnom pojednávaní vo veci vedenej pod sp. zn. 34P/98/2008 o úpravu práv a povinností k mal. E. súhlasil s určením výživného až po overení otcovstva. Napriek tomu mu súd výživné k mal. E. určil. Navrhovateľ ďalej uviedol, že znaleckým

posudkom vypracovaným v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/218/2009 bolo jeho otcovstvo k mal. E. vylúčené.

Odporkyňa 1) sa k návrhu nevyjadrila.

Kolíznym opatrovníkom uviedol, že návrh žiada zamietnuť vzhľadom na nedodržanie zákonom stanovenej lehoty pre zapretie otcovstva.

Navrhovateľ sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil, hoci mal predvolanie riadne a včas v zmysle § 47 ods. 2 O. s. p. doručené. O odročenie pojednávania nepožiadaval, a preto súd podľa § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v jeho neprítomnosti, pričom prihliadol na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Tunajší súd uznesením č. k. 18C/12/2015-52 zo dňa 09.06.2015 zastavil konanie v časti o zrušenie výživného z dôvodu prekážky litispendencie (skôr začatej veci).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením rodného listu odporkyne 2) a znaleckého posudku č. 38/2012 zo dňa 12.06.2012 a zistil tento skutkový stav:

Odporkyňa 2) sa narodila dňa 31.03.2006. Ako rodičia sú v rodnom liste uvedení otec W. O. a matka E. J.. Rodný list bol vystavený dňa 06.04.2006.

Zo znaleckého posudku č. 38/2012 zo dňa 12.06.2012 vyplýva, že otcovstvo navrhovateľa k mal. E. O. je vylúčené.

Podľa § 93 ods. 1 Zákona o rodine, muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa.

Ako vyplýva z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia. Lehota začína plynúť dňom určenia otcovstva súhlasným vyhlásením. Ide o lehotu prekluzívnu a hmotnoprávnu, čo znamená, že v posledný deň lehoty musí byť právo uplatnené na súde. Po uplynutí lehoty toto právo zaniká a súd ho nemôže priznať. Súd teda pred tým, ako pristúpi k zisťovaniu ďalších rozhodujúcich skutočností, musí na prvom mieste skúmať, či uvedená lehota bola dodržaná. V danom prípade súd vychádzal z údajov uvedených v rodnom liste odporkyne 2), keď dňa 06.04.2006 bol vystavený jej rodný list, v ktorom už ako otec figuroval navrhovateľ. Najneskôr v tento deň teda došlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, ktorú skutočnosť navrhovateľ sám aj tvrdil. Od tohto dňa začala plynúť zákonom predpísaná trojročná lehota, v ktorej sa navrhovateľ zapretia otcovstva voči odporkyni 2) mohol domáhať, a uplynula dňa 06.04.2009. Navrhovateľ však návrh na zapretie otcovstva podal až dňa 12.01.2015, t. j. takmer 6 rokov po uplynutí vyššie uvedenej lehoty. Vzhľadom ku skutočnosti, že predmetná lehota nebola zachovaná, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Na veci nič nemení ani fakt, že podľa navrhovateľom predloženého znaleckého posudku v konaní je jeho otcovstvo k odporkyni 2) vylúčené. Z dôvodu nedodržania zákonnej trojročnej lehoty sa súd ďalej ani týmito ďalšími skutkovými okolnosťami nezaoberal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Odporkyniam, ktoré mali v konaní plný úspech súd náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.